

Maj:t hafver hela vårt fäderneslands heder och namnkunnighet låtit vara sig angelägen, till att låta uppsöka de antiqviteter, som till åminnelse och bevis af våra förfäders snälla och manliga dygder och fordna bedrifter kunna tjena, jemväl dem samma i dagsljuset och allas åsyn komma låta;» förpliktande sig att hvad de efter Kongl. Maj:ts påbud så och hvars och ens ämne kunna gifva kunskap om, eller sjelfve hafva i sina gömmor, tidigt och troligen meddela åt dem, som Kongl. Maj:t detta arbete befallt hafver, och i ingen del undandraga sig att befordra ett så allmänt verk; samt att ej blott vidmakthålla de gamle Konungars och andre hedervärde mäns grifter fria för all otjenlig åverkan, utan äfven bota och vederbörligen återställa det, som efter laga ransakning kunde tilläfventyrs allaredan på en eller annan ort finnas vara handladt häremot.

Det kongl. plakatet af 1666, på anförda sätt af Rikets Ständer gilladt och stadfästadt, har sålunda för all framtid förklarad rikets fornlemningar vara Kronans egendom, hvaröfver jordegaren följaktligen icke eger att disponera.

Ehuru denna författning har det felet gemensamt med senare utkomna förordningar i samma ämne, att icke bestämma något visst ansvar eller straff för dess öfverträdande, har den likväl utan tvifvel för en längre tid uppfyllt sitt ändamål, att skydda våra fasta fornlemningar på marken. Den kärlek, hvarmed dessa af Konung Carl XI personligen omfattades, Antiqvitets-Collegii berömliga verksamhet, Hadorphs och andra forskares kringresande i landsorterna för monumenters uppdagande, aftecknande och beskrifvande, *) samt slutligen antiqvariernas lifliga, om ock

*) Huru maktpåliggande dessa forskningsresor ansågos, och hvilken omsorg Carl XI, äfven som fullmyndig Konung, egnade åt de fosterländska antiqviteternas uppsökande och vård, inhemtas af följande Kongl. Maj:ts »fullmakt och pass» utfärdadt den 28 April 1676 för